

SIMONE VEIL

ABSTRACT

Simone Veil, supraviețuitoare a Holocaustului, a sfidat adversitatea pentru a deveni o campioană a justiției. În calitate de magistrat, ea a îmbunătățit condițiile de viață pentru femei. Ca politician, a reușit legalizarea avortului, în Franța. În fruntea Parlamentului European, a consolidat unitatea europeană, lăsând o moștenire de durată în ceea ce privește drepturile omului și pacea.

Nicoleta Spiridon (Nițescu)
Istorie Iudaică Modernă

I. INTRODUCERE

Simone Veil a influențat în mod solid istoria modernă a Franței, iar povestea vieții sale reflectă evenimentele îngrozitoare, care au marcat desfășurările politice și istorice ale secolului al-XX-lea, dar, este, în egală măsură, o dovadă a rezistenței omului în fața atrocităților istoriei.

Născută în 1927¹, copilăria ei a fost zdruncinată de Holocaust. Deportată la Auschwitz² și în alte lagăre de concentrare, ea a ieșit de acolo marcată pentru totdeauna de această experiență. Cu toate acestea, cu un curaj de neclintit, ea și-a reconstruit viața.

Veil a urmat o carieră juridică, devenind magistrat în sistemul juridic francez. Această cale a condus-o spre un rol important în guvern³. Numită ministru al sănătății în anii 1977-1979⁴, ea a susținut o cauză care îi va defini pentru totdeauna moștenirea: cea a drepturilor femeilor. A pledat cu înverșunare pentru legalizarea avortului⁵ în Franța, un demers care s-a confruntat cu o opoziție acerbă. Legea a fost adoptată în cele din urmă în 1975 și este cunoscută astăzi sub numele de Legea Veil⁶.

Viziunea lui Simone Veil s-a extins dincolo de granițele naționale. Crezând cu adevărat în conceptul de unitate europeană, ea vedea acest concept ca pe o garanție împotriva ororilor care au devastat Europa. Această convingere a determinat-o să devină prima femeie președinte al Parlamentului European în 1979, funcție pe care a deținut-o până în 1982. În timpul mandatului său, a lucrat neobosit pentru a consolida cooperarea europeană⁷.

---

¹ Simone Veil, *Une Vie* (Paris: Stock, 2007), p. 14.

² Michel Sarazin, *Une Femme : Simone Veil* (Paris: R. Laffont, 1987), p. 36.

³ Simone Veil, *Une Vie* (Paris: Stock, 2007), p. 271.

⁴ Michel Sarazin, *Une Femme : Simone Veil* (Paris: R. Laffont, 1987), p. 9.

⁵ Michel Sarazin, *Une Femme : Simone Veil* (Paris: R. Laffont, 1987), p. 175.

⁶ "Veil Act," Wikipedia, n.d., https://en.wikipedia.org/wiki/Veil_Act.

⁷ Michel Sarazin, *Une Femme : Simone Veil* (Paris: R. Laffont, 1987), p. 104.

Contribuțiile excepționale ale lui Veil au fost recunoscute pe scară largă. A fost aleasă în Academia Franceză, primind și Legiunea de Onoare – o distincție de natură militară.

După moartea sa, în 2017, a primit onoarea supremă - înmormântarea la Panthéon, rezervată celor mai apreciați cetățeni ai Franței. Viața ei servește drept mărturie a rezilienței, a dedicării de nezdruncinat pentru drepturile omului și a credinței într-o Europă unită.

II. SUPRAVIEȚUIND HOLOCAUSTULUI

O umbră macabră a marcat pentru totdeauna viața lui Simone Veil - experiența ei ca supraviețuitoare a Holocaustului. Născută într-o familie de evrei în Franța, în 1927, adolescența ei a fost perturbată brutal de ocupația nazistă. În 1944, imediat după ce și-a obținut diploma de bacalaureat⁸, Simone, împreună cu întreaga ei familie, a fost arestată de Gestapo. Această zi, aparent obișnuită, a marcat începutul unui calvar îngrozitor⁹.

Smulsă din viața ei, Simone a fost deportată împreună cu familia ei într-o serie de lagăre de concentrare. Auschwitz-Birkenau, infamul lagăr al morții, a devenit cea mai dureroasă destinație a lor. Despărțite de tatăl și de fratele ei, Simone și cele două surori ale sale s-au agățat una de cealaltă în mijlocul cruzimii și inumanității inimaginabile care le înconjurau. Boala, foamea și amenințarea constantă a morții au devenit tovarășii lor zilnici. Experiența le-a răpit inocența și le-a schimbat pentru totdeauna percepția asupra lumii.

În ciuda ororilor de nedescris, Simone și surorile sale au găsit putere în legătura lor. Și-au oferit una alteia alinare și o licărire de speranță în cele mai întunecate ore¹⁰. Dorința de a supraviețui a devenit forța lor motrice. În timp ce detaliile experiențelor lor specifice rămân

---

⁸ Michel Sarazin, *Une Femme: Simone Veil* (Paris: R. Laffont, 1987), p. 45.

⁹ Simone Veil, *Une Vie* (Paris: Stock, 2007), p. 49.

¹⁰ Simone Veil, *Une Vie* (Paris: Stock, 2007), p. 31.

personale, poveștile altor supraviețuitori descriu o imagine înfiorătoare a luptei zilnice pentru supraviețuire în lagăre. Munca istovitoare, rațiile sărăcicioase și frica mereu prezentă erau realitatea lor.

În mod miraculos, Simone și cele două surori ale sale au ieșit vii din lagăre când au fost eliberate, în 1945¹¹. Cu toate acestea, bucuria eliberării a fost umbrită de pierderea devastatoare a părinților și a fratelui lor. Poate că lagărele au rămas în urmă din punct de vedere fizic, dar cicatricile psihologice au rămas, fiind un memento constant al atrocităților la care au fost martore.

Simone a purtat povara acestor experiențe pe tot parcursul vieții sale. Acestea i-au alimentat angajamentul față de dreptate și drepturile omului, transformând-o într-un campion pentru un viitor mai bun. Povestea ei servește drept o reamintire dură a ororilor Holocaustului și a spiritului uman care rezistă.

III. MAGISTRAT ȘI POLITICIAN

După ce a îndurat ororile inimaginabile ale Holocaustului, Simone Veil a apărut hotărâtă să își construiască o nouă viață. Dreptul i-a oferit o cale de urmat și, în 1954, a devenit magistrat¹², adică funcționar legal în cadrul sistemului judiciar francez. Acest rol a dus-o către lumea închisorilor, unde a fost martoră directă a realităților dure ale încarcerării. Animată de un puternic simț al dreptății, Veil s-a concentrat pe îmbunătățirea condițiilor pentru femeile deținute, în special pentru cele cu copii. Ea a pledat pentru reforme care să recunoască nevoile și vulnerabilitățile unice ale acestora¹³.

---

¹¹ Simone Veil, *Une Vie* (Paris: Stock, 2007), p. 58.

¹² Michel Sarazin, *Une Femme: Simone Veil* (Paris: R. Laffont, 1987), p. 10.

¹³ Simone Veil, *Une Vie* (Paris: Stock, 2007), p. 144.

Până în anii 1970, reputația lui Simone Veil ca apărătoare a justiției sociale și a drepturilor femeilor s-a consolidat. Acest lucru a determinat în mod natural alegerea ei pentru un rol politic proeminent. În 1977, a fost numită ministru al sănătății sub președinția lui Valéry Giscard d'Estaing¹⁴. Această poziție i-a oferit o platformă națională pentru a pune în aplicare reformele pe care le susținea de mult timp. Una dintre cele mai importante provocări a fost abordarea problemei extrem de controversate a avortului.

Franța avea una dintre cele mai ridicate rate de avorturi ilegale din Europa, ceea ce ducea la practici nesigure și la consecințe tragice pentru femei.

Bătălia pentru Legea Veil a fost atât personală, cât și politică. Veil a vorbit deschis despre avorturile clandestine, la care a fost martoră în calitate de magistrat, subliniind pericolele la care se expun femeile. Adunarea Națională a izbucnit în dezbateri aprinse, Veil confruntându-se cu atacuri personale și insulte.

Cu toate acestea, ea a rămas o forță, angajamentul ei față de sănătatea și siguranța femeilor fiind de neclintit. În cele din urmă, în 1975, Legea Veil a fost adoptată, schimbând pentru totdeauna peisajul drepturilor femeilor din Franța. Moștenirea lui Simone Veil, în calitate de magistrat și politician, se împletește cu lupta ei pentru această legislație de referință, o dovadă a curajului, a rezistenței și a credinței sale de neclintit în justiție.

IV. PRIMA FEMEIE PREȘEDINTE AL PARLAMENTULUI EUROPEAN

Călătoria remarcabilă a Simonei Veil a atins noi culmi în 1979, când a devenit prima femeie președinte al Parlamentului European. Această poziție a marcat un moment crucial nu doar

---

¹⁴ Michel Sarazin, *Une Femme : Simone Veil* (Paris: R. Laffont, 1987), p. 9.

pentru cariera sa, ci și pentru politica europeană, în ansamblu. După ce a fost martor direct la devastarea provocată de naționalism și conflicte, Simone Veil a fost o susținătoare ferventă a unității europene. Ea credea că o Europă puternică și unificată era esențială pentru o pace și o prosperitate durabile pe continent¹⁵.

Alegerea lui Veil la președinție nu a fost pur și simplu simbolică. Ea și-a adus bogata experiență de viață oferind o perspectivă unică acestui rol. Perioada petrecută ca magistrat și politician i-a perfecționat abilitățile de conducere și înțelegerea problemelor juridice și sociale complexe. În plus, povestea sa personală de supraviețuitoare a Holocaustului a servit drept amintire vie a pericolelor divizării și a importanței promovării cooperării.

Veil a înțeles potențialul Parlamentului European de a fi o forță motrice pentru schimbări pozitive pe întreg continentul.

Moștenirea lăsată de Simone Veil, prima femeie președinte al Parlamentului European, are mai multe fațete. Ea a spulberat prejudecățile, deschizând calea pentru o mai mare reprezentare a femeilor în politica europeană. În plus, ea a întruchipat idealurile de unitate, cooperare și pace în Europa. Angajamentul ei de neclintit față de aceste valori continuă să inspire generații de lideri și cetățeni europeni.

V. CONCLUZII

Viața lui Simone Veil este o mărturie a spiritului uman, care rezistă în fața unor adversități inimaginabile. Salvată din ororile Holocaustului, ea și-a dedicat viața construirii unui viitor mai bun. Călătoria ei de la o tânără împinsă într-un coșmar la un campion al justiției și al drepturilor omului este cu adevărat remarcabilă.

---

¹⁵ Michel Sarazin, *Une Femme : Simone Veil* (Paris: R. Laffont, 1987), p. 226.

Moștenirea Simonei Veil se extinde mult dincolo de politicile specifice pe care le-a susținut sau de funcțiile pe care le-a deținut. Ea este o sursă de inspirație pentru generațiile viitoare. Curajul, rezistența și credința sa neclintită în justiție oferă lecții valoroase pentru a naviga în complexitatea lumii moderne. Povestea ei ne amintește de puterea spiritului uman de a depăși adversitatea și de a lupta pentru un viitor mai bun.

Într-o lume care continuă să se confrunte cu inegalitatea și conflictul, moștenirea ei ne obligă să milităm pentru un viitor mai corect, reluând valorile pe care ea le-a susținut cu atâta pasiune de-a lungul vieții sale remarcabile.

VI. BIBLIOGRAFIE

Sarazin, Michel. *Une Femme: Simone Veil*. Paris: R. Laffont, 1987.

Veil, Simone. *Une Vie*. Paris: Stock, 2007.

Wikipedia. "Veil Act," n.d. https://en.wikipedia.org/wiki/Veil_Act.